

مرکز مطالعات استراتژیک و منطقوی
د ستراتېژیکو او سیمه بیزو خپنو مرکز

ټحلیل ټفتنه

شماره: ۲۶۷ (از ۲۴ الی ۳۱ سپنې ۱۳۹۷ هـ ش)

این نشریه مجموعه تحلیل رویدادهای مهم سیاسی، امنیتی، اقتصادی و اجتماعی هفته‌واری است که به زبان‌های پشتو، دری، انگلیسی و عربی، توسط مرکز مطالعات استراتژیک و منطقوی تهیه و نشر می‌گردد، تا نهادهای سیاست‌گذار و پالیسی‌ساز از آن استفاده نمایند.

آنچه در این شماره می‌خوانید:

۲ مقدمه

کابل - اسلام‌آباد اړیکی د عمران خان له راتګ وروسته

۴ د عمران خان افغان تګلاره.....

۵ آیا عمران خان به خپلې ژمنې عملی کړي؟

۵ د افغان - پاک اړیکو راتلونکی

پیمان امنیتی کابل - واشنگتن و نیاز به بازنگری آن

۸ پیمان امنیتی افغانستان - امریکا

۹ پیامدهای پیمان امنیتی با امریکا

۱۱ نیاز به بازنگری پیمان امنیتی با امریکا

مقدمه

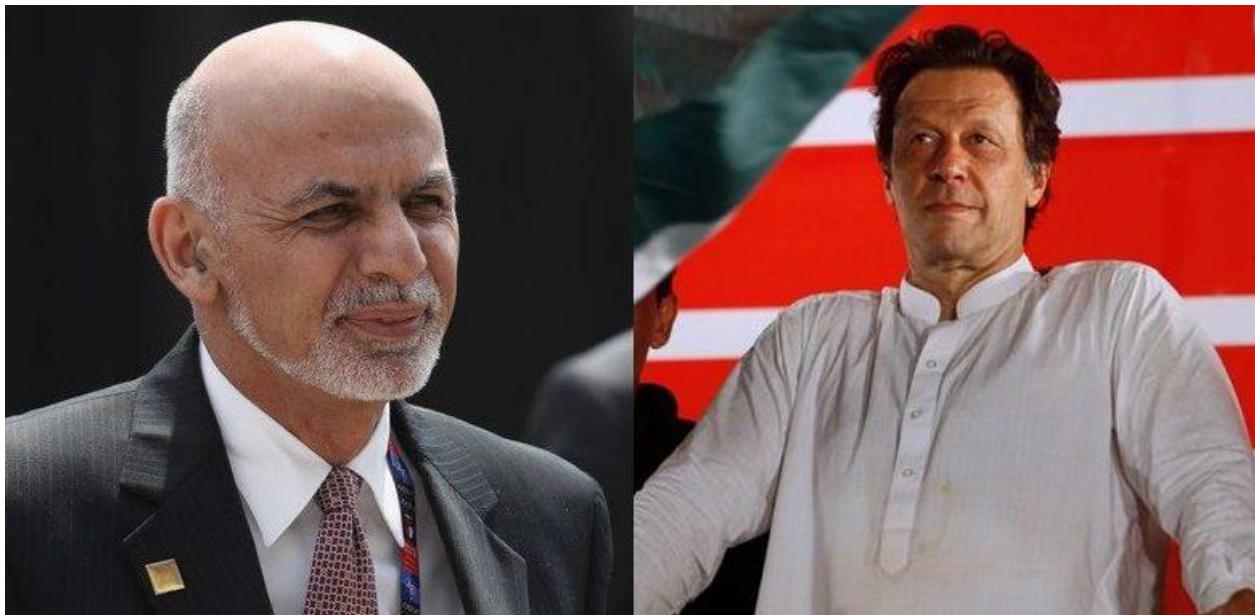
له ۲۰۰۱ کال وروسته په افغانستان کې د نوي نظام په رامنځته کېدو سره د کابل او اسلامآباد اړیکې په تېرو ۱۷ کلونو کې تر ډېره بې ثباته او له بې باوريو ډکې وي؛ خو دا اړیکې د ملي یووالی حکومت له رامنځته کېدو سره د ترينګلتيا وروستي اوج ته ورسپدې. په دغه موده کې د دواړو هېوادونو ترمنځ د پولو پر سر خو څله وسله والې شخچې هم رامنځته شوې.

په پاکستان کې د نوي نظام په رامنځته کېدو سره د دغه هېواد نوي لومړي وزیر عمران خان له افغانستان سره د بنو اړیکو په درلودو ټینګار کړي دي. دغه راز تېره اوونۍ کابل ته د دغه هېواد د بهرنیو چارو وزیر شاه محمود قريشي سفر هم د دواړو هېوادونو ترمنځ د اړیکو د بیا رغښو تمې را ژوندي کړي دي. ځکه نوموري کابل د سفر پر مهال له افغان ولسمشر او اجرائيه رئيس سره په افغانستان کې د سولې او ثبات د رامنځته کېدو په برخه کې د مرستي ژمنې کړي دي.

دا چې په پاکستان کې به د نوي حکومت رامنځته کېدل د کابل - اسلام آباد پر اړېکې څه اغږز ولري او د پاکستان نوي لومړي وزیر به وتوانېږي چې له کابل سره د خپل هېواد ترينګلې اړیکې بیا ورغوي؟ هغه موضوعات دي چې د ستراتېژیکو او سیمهېیزو څېړنو مرکز د اوونۍ تحلیل په لومړي برخه کې مو بحث پري کړي دي.

د اوونۍ تحلیل دویمه برخه مو د افغانستان او امریکا ترمنځ امنیتی تړون ته ځانګړې کړي ۵۵. د کابل او واشنگتن ترمنځ د امنیتی تړون له لاسليک کېدو شاوخوا خلور کاله تېربېږي؛ خو د همدي خلورو کلونو په تېربېدو د افغانستان وضعیت ورځ تر بلې مخ په خرابېدو دي. په وروستيو کې د هېواد یو شمېر سیاسي احزابو او د پخوانې حکومت پېژندل شوو څېړو د دغو تړون د بیاکتنې غږ را پورته کړي دي او ټینګار کوي چې په افغانستان کې د روان بحران یو ستر لامل له امریکا سره امنیتی تړون دي، ځکه افغانستان ته یې له ګټې، زیان ډېر دي.

کابل - اسلامآباد اړیکي د عمران خان له راتګ وروسته

په پاکستان کې د لوړۍ وزیر په توګه د عمران خان له راتګ او نوي حکومت رامنځته کېدو وروسته، تېره اوونۍ د دغه هېواد د بهرنیو چارو وزیر شاه محمود قريشي افغانستان ته راغي او دا د عمران په مشری د نوي جوړ شوی حکومت لوړنی جګپوری پاکستانی چارواکی دی، چې کابل ته سفر کوي.

قريشي کابل ته د سفر پر مهال د افغان ولسمشر او اجرائيه رئيس په ګډون له جګپورو افغان چارواکو سره وکتل او په سيمه کې د امنيت او ثبات، د افغانستان او پاکستان د عمل پلان او د دواړو هېوادو ترمنځ د بیباوريو له منځه وړلو په بې خبرې اترې وکړې.

له نن خخه پوره یوه میاشت وړاندې (د ۲۰۱۸ م کال د اگست په ۱۸ مه) د پاکستان د تحریک انصاف ګوند مشر عمران خان د دغه هېواد په پارلمان کې د پاکستان د نوي لوړۍ وزیر په توګه لوړه وکړه او د وینا پرمھال بې وویل چې نوموری له خپلو ټولو ګاونډیابو سره بې اړیکې غواړي او د بنو اړیکو ساتلو په برخه کې به ډېره هڅه وکړې.

دا چې د افغانستان په اړه د پاکستان د نوي لوړۍ وزیر عمران خان تګلاره خه ده، نوموری به له افغانستان سره د اړیکو جوړولو په برخه کې خومره بريالي وي، دغه راز د عمران خان له راتګ سره د افغان - پاک اړیکو د راتلونکي په اړه خه تمه کېږي؟ هغه پونښنې دي، چې په دغه تحلیل کې بې د څوابولو هڅه شوې ده.

د عمران خان افغان تګلاره

عمران خان په ۱۹۹۷ م کال کې د تحریک انصاف سیاسی گوند بنست کېښود او له کرکت څخه وروسته یې د پاکستان په سیاسی ډګر کې فعالیت پیل کړ، خو له خه باندي دوو لسیزو سیاسی فعالیت وروسته یې خان د پاکستان د لومړي وزیر تر خوکۍ ورساوه. د پاکستان په تاریخ کې دا لومړي څل دی، چې د مسلم لیگ او پپلز ګوند پر ئای یو نوی گوند او نوی شخص د پاکستان تاکنې ګټې او د دغه هېواد لومړي وزیر کېږي.

عمران د پاکستان د سیاست ډګر ته له داخلېدو سره تل په خپلو سیاسی فعالیتونو او غوندو کې له یوې خوا په دغه هېواد کې دننه د کمزوري حکومتوvali او فساد پر ضد د مبارزې شعارونه ورکړي او له بلې خوا یې په سیمه کې د امریکا له حضور سره او پر قبایلی سیمو د دغه هېواد د بېپیلوته الوتكو د بریدونو مخالفت کړي دی.

عمران خان په پاکستان کې د وروستیو تاکنو د پایلو له اعلان وړاندې ویلي وو، که چېږي نوموری تاکنې وګټې نو د کابل - اسلامآباد د اړیکو نېه کولو هڅې به وکړي. دغه راز په تاکنو له بریا وروسته نوموری یو څل بیا په اسلامآباد کې د وینا پر مهال د خپل حکومت د بهرنې تګلاري اړوند یوه برخه کې وویل: "مور له افغانستان سره نېې اړیکې غواړو او هیله لرو چې یوه ورڅ د اروپایی ټولنې په څېر له افغانستان سره پرانیستې پوله ولرو، افغانستان د نړۍ یوازینې ولس دی چې تر ټولو زیات جنګ یې لیدلی دی، مور به په افغانستان کې د سولې او ثبات راتلو لپاره جدي هڅې او کار وکړو، ځکه په افغانستان کې سوله د پاکستان د سولې او آرامې په معنا ده".

پر دې ټولو سرببره تبره اوونې عمران خان په کراچۍ نیار کې یوې ناستې ته وویل، چې هغو افغان ماشومانو ته به د پاکستان پاسپورت او پېژندپانې ورکړي، چې په دغه هېواد کې زېربدلي او لوی شوي دي.

د عمران خان پخوانیو دریخونو ته په کتلو سره، د نوموری له واک ته رسپدو سره په افغان لوري کې د پاکستان د نوی حکومت د نبو سیاستونو او مثبتې تګلاري لپاره هیلې زیاتې شوې. ولسمشر غني هم پر نوموری غړ وکړ، چې د دواړو هېوادونو ترمنځ صادقانه اړیکو ته لاره هواره کړي. خو په ټوله کې، بېلاښلو لاملونو ته په کتلو سره دا هیلې تر ډېره پر ئای نه وي؛ ځکه دغه دوهاړخیزو اړیکو څېړونکي په دې اند دي، چې عمران خان به د افغانستان په تړاو تر ډېره پخوانی تګلاره تعقیب کړي؛ ځکه له یوې خوا نوموری له پوچ سره نژدې کس بلل کېږي او له بلې خوا د پاکستان شته اندېښنو او بې باوريو ته په کتلو سره په اسانۍ سره د پاکستان د افغان تګلاري د بدلبندو تمه هم نه شي کېداي.

آیا عمران خان به خپلې ژمنې عملی کړي؟

عمران خان تل په پاکستان کې له فساد او فقر سره د مبارزې شعار ورکړي، له کمزوري حکومتولی خخه یې سرتکولی او د «نوی پاکستان» د جوړولو هیلې یې لرلې دي. دغه راز په تاکنو کې له بريا وروسته یې ويلی، چې له خپلو ګاونديانو سره به د بنو اړیکو هڅه وکړي.

د نوموري دغو ژمنو ته په کتلوا سره، بنایي په د کور دننه عمران خان د «نوی پاکستان» جوړولو هیلې تر یوه حده پوره کړای شي او تمه شته چې له فساد سره د مبارزې او اقتصادي پراختيا په برخه کې خپل هېواد ته کار وکړای شي؛ خو په بل اړخ کې کومې خبرې چې نوموري د سیمې او خپلو ګاونديو هېوادونو سره د اړیکو په اړه کړي دي، تر ډېره د پاکستان د ملکي ادارو په واک کې نه دي، بلکې په دې برخه کې وروستي پرېکړه د پاکستان د پوئې ده.

که خه هم داسي تحلیلونه شته، چې د عمران خان تحریک انصاف ګوند په پاکستان کې نظر نورو ګوندونو ته د دغه هېواد له پوئه سره نړدي اړیکې لري او د نوموري د بريا تر شا هم تر ډېره د پوئ لاس؛ خو بیا به هم عمران خان خپله بهرنې تګلاره په ځانګړې توګه د افغانستان، هند، امریکا، چین او روسيې په اړه، د پوئ په خوبنې او مشوره جوړوي.

دا چې په وروستيو ګلونو کې پاکستان له یوې خوا په پراخه کچه له نړیوالو فشارونو سره مخ دي، او په ورته وخت کې د امریکا ډالري مرستې هم بېړي بندې شوې دي؛ او له بلې خوا په کور دننه هم له پراخو امنیتی، سیاسي او اقتصادي ستونزو سره مخ دي، داسي انگېرنې شته دي، چې بنایي د حکومت ملکي او پوئي اداري یې په ګډه د دې لپاره کار وکړي، چې له دغه حالت خخه خپل هېواد بهر کړي او په نړیواله کچه یې انزوا او خپل باور ته رسیدلی زیان تر یوه بریده راکم کړي.

د افغان - پاک اړیکو راتلونکی

پاکستان او افغانستان هغه دو ګاوندي هېوادونه دی چې تل یې یو د بل پر دریخونو شکونه کړي او بېباوري یې ترمنځ تل موجوده وه. د دغو دواړو هېوادونو اړیکې په ځانګړې توګه له ۱۴۰۰ م کال وروسته په تېرو ۱۷ ګلونو کې له خورا زیاتو لورو او ژورو خخه تېږي شوې دي. که خه هم ډېر خله د دغو اړیکو رغولو او باور جوړونې هڅې شوې دي؛ خو ګټه یې یوازې دا و ه چې د دواړو لورو اړیکې به د لنډ مهال لپاره ورغول شوې او له یوې امنیتی پېښې سره به بېرته د بېباوريو بنکار شوې.

په پاکستان کې د لوړۍ وزیر په توګه د داسې یو کس راتگ چې له پوچ سره نږدي اړیکې لري او واک ته یې تر رسپدو وروسته له افغانستان سره د بنو اړیکو پر جوړولو هم ټینګار کړي، دغه راز کابل ته د پاکستان د بهرنیو چارو وزیر سفر او د افغانستان د سولې او ثبات په اړه یې له افغان لوري سره د همکاري ژمنې، هغه څه دي چې د کابل - اسلامآباد د اړیکو د رغښو هیلې یې را توکولې دي.

په بل اړخ عمران هغه خوک دي، چې له پخوا یې په افغانستان او سیمه کې د امریکا له حضور سره تر خه بریده علنی مخالف کړي او د نیویارک ټایمز ورځانې په حواله په دې وروستيو کې نوموري په پاکستان کې د امریکا سفير ته هم ویلی دي، چې په افغانستان کې د جګړې پر ځای سیاسي حل لارې ته اړتیا ده او په کار ده، چې په افغانستان کې د سیاسي جوړجاري له لارې ثبات رامنځته شي.

عمران خان پر دې باور دي، چې په افغانستان کې د امریکا له روانې جګړې پاکستان هم ډېر زیامن شوي دي. نوموري په دې اړه د روسيې له آر تې تلویزیون سره په خبرو کې ویلی وو، چې په پردي جګړه کې برخه اخیستل پاکستانیانو ته په لوړ زیان تمام شول او پاکستان ته دا درس شو، چې هېڅکله به د نورو په جګړو کې بنکېل نه شي.

له دې ټولو سره سره، داسې بنکاری چې د پاکستان نوی حکومت هڅه کوي، پر ځان د امریکا او نړبواли ټولنې وروستي سیاسي فشارونه راکم کړي. دا چې امریکا په اوس مهال کې له طالبانو سره د سولې مخامنځ خبرې پیل کړي دي، داسې تمې هم شته، چې پاکستان له امریکا خڅه د کړیدیت ترلاسه کولو په موخه بنیابي هڅه وکړي چې طالبان له امریکا او افغان حکومت سره د سولې مخامنځ خبرو ته وهڅوی؛ کوم څه چې له دغې ډلي سره د سولې په برخه کې ربنتینې هلې څلې بلل کېدای شي. په ورته وخت کې دا تحلیلونه لا هم پر ځای دي، چې پاکستان به د افغانستان په اړه له خپلې "ستراتېژیک عمق" تګلای خڅه په اسانۍ لاس وانه خلی او په خپله تګلاره کې له لنډمهالو بدلونونو سره به، د خپلې دایمي اندېښنو له کبله خپله تګلاره بدله نه کړي.

پیمان امنیتی کابل - واشنگتن و نیاز به بازنگری آن

ظاهراً با افزایش ناامنی و ادامه جنگ در افغانستان، انتقادها در رابطه به پیمان امنیتی افغانستان با امریکا نیز بیشتر شده است. هرچند که از امضاء شدن این پیمان حدود چهار سال می‌گذرد، اما هفتة گذشته (۲۱ سنبله ۱۳۹۷ هـ) سران برخی از احزاب و جریان‌های سیاسی و مقام‌های پیشین حکومتی در یک نشست [خواستار بازنگری](#) پیمان امنیتی افغانستان و ایالات متحده امریکا شدند.

از سویی دیگر شماری از اعضای ولسی جرگه نیز این خواست برخی از احزاب و جریان‌های سیاسی در رابطه به بازنگری پیمان امنیتی را تأیید کرده اند و می‌گویند که با در نظر داشت وضعیت امنیتی در افغانستان، نیاز است تا پیمان امنیتی با امریکا بازنگری گردد؛ اما داکتر عبدالله عبدالله رئیس اجرائیه کشور در واکنش به این خواست‌ها گفته است که «بخاطر مسایل شخصی نباید پیمان امنیتی را که از سوی لویه جرگه تصویب شده است، زیر سوال برد، زیرا این کار هیچ کمکی به امنیت و بهبود وضعیت امنیتی کشور نمی‌کند.»

پیمان امنیتی افغانستان با امریکا، وضعیت افغانستان بعد از امضاء شدن پیمان امنیتی با امریکا و این که چرا نیاز به بازنگری پیمان امنیتی با امریکا است؟ موضوعاتی اند که در این تحلیل روی آن بحث خواهیم کرد.

پیمان امنیتی افغانستان - امریکا

حامد کرزی رئیس جمهور پیشین افغانستان، ظاهراً به دلیل عدم موجودیت کدام تضمینی از سوی امریکا در رابطه به تحکیم صلح و ختم جنگ در افغانستان، از امضاء کردن پیمان امنیتی با امریکا در زمان حکومت خویش خودداری کرد؛ اما با روی کار آمدن حکومت وحدت ملی، در فردای مراسم تحلیف، پیمان امنیتی با امریکا امضاء شد.

این پیمان حدود چهار سال قبل از امروز، در تاریخ **۳۰ سپتامبر** سال ۱۴۲۰ میان محمد حنیف اتمر مشاور پیشین امنیت ملی افغانستان و جیمز کانینگهام سفیر وقت امریکا در کابل به امضاء رسید. همچنان این پیمان امنیتی از طرف ولسی جرگه افغانستان نیز با اکثریت آراء در کمترین وقت به تصویب رسید.

در کل پیمان امنیتی افغانستان - امریکا دارای ۲۶ ماده و دو ضمیمه می‌باشد که نکات مهم آن قرار ذیل می‌باشد:

- بر بنیاد پیمان امنیتی افغانستان - امریکا، دولت افغانستان برای امریکا حق تأسیس قرارگاه‌های نظامی را در مناطق مهم و استراتژیک افغانستان، چون: کابل، مزارشریف، هرات، قندھار، هلمند، گردیز و جلال آباد داد.
- طرفین پیمان امنیتی برای تقویت امنیت و ثبات افغانستان، مبارزه با تروریزم، سهم‌گیری در صلح و ثبات منطقوی و بین المللی، ارتقای توانمندی افغانستان برای دفع تهدیدات داخلی و خارجی علیه حاکمیت، امنیت، تمامیت ارضی، وحدت ملی و نظام مبتنی بر قانون اساسی این کشور، به تقویت همکاری نزدیک با یکدیگر ادامه می‌دهند.
- طرفین برای افزایش سطح قابلیت‌های نیروهای دفاعی و امنیتی دولت افغانستان همکاری می‌کنند. برحسب تقاضای افغانستان، ایالات متحده فوراً به نیروهای امنیتی افغانستان به هدف باسخ دهی به تهدیدات علیه امنیت این کشور، کمک می‌کند.
- عملیات نظامی ایالات متحده برای شکست القاعده و وابستگان آن می‌تواند در چارچوب مبارزه مشترک با تروریزم قابل قبول باشد.
- نیروهای نظامی و افراد غیر نظامی امریکا در افغانستان، مسؤول اند تا به قانون اساسی و سایر قوانین نافذه این کشور احترام گذاشته و از هرگونه فعالیت سیاسی در قلمرو افغانستان، خود داری کنند.

- تمام منسوبین نظامی و ملکی نیروهای امریکایی، دارای مسئولیت قضایی در افغانستان می‌باشند. آنها اگر جرمی را در داخل خاک افغانستان مرتکب شوند، مطابق قانون افغانستان محکمه نخواهند شد. دولت افغانستان حق دستگیری منسوبین نیروهای امریکایی را ندارد و اگر احیاناً یکی از منسوبین نیروهای امریکایی از سوی افغان‌ها دستگیر شود، باید به اسرع وقت دوباره به نیروهای امریکایی تسلیم داده شود.
- طرفین بر حسب تقاضای دولت افغانستان اقدامات شان را در راستای توسعه نیروهای امنیتی و دفاعی این کشور، تأمین تجهیزات، تسلیحات، تدوین دکتورین عملیاتی و دستیابی نهادهای آن به معیاری شدن و انطباق پذیری با ناتو، به منظور ارتقاء استفاده مؤثر و نگهبانی از کمک‌های دفاعی ملی این کشور با نیروهای ایالات متحده امریکا، هماهنگ می‌کنند. این همکاری نمی‌تواند مانع افغانستان برای تدارک مستقل تجهیزات و اسلحه برای نیروهای دفاعی و امنیتی افغان از کشورهای غیر ناتو که از منابع مالی افغانستان تأمین مالی شود، گردد.

پیامدهای پیمان امنیتی با امریکا

بطور کلی تعهداتی که ایالات متحده امریکا با دولت افغانستان در پیمان امنیتی دارد، تا اندازه زیاد برای امریکا شکل الزامی ندارد، از جمله عمدترين بنود اين پيمان؛ تمويل مالي و تجهيز تسلیحاتي نیروهای نظامی افغان، تلاش برای تأمین صلح و ثبات، همکاري در رابطه به دفع تهديدات داخلی و خارجی عليه حاكميت، امنیت و تمامیت ارضی افغانستان و در كل مبارزه با تروریزم می‌باشد.

وضعیت افغانستان با گذشت چهار سال از امضای پیمان امنیتی را می‌توان در چند نکته ذیل بیان کرد:

وضعیت امنیتی: پس از امضاء شدن پیمان امنیتی افغانستان با امریکا، وضعیت امنیتی کشور روز به روز به وخامت گرایید، جنگ در ولایت‌های شمال کشور شدت یافت، در طول چهار سال گذشته طالبان در میدان جنگ حالت تهاجمی به خود اختیار کردند، بعد از سال ۲۰۰۱م شهر کندز نخستین شهری بود که پس از امضای پیمان امنیتی با امریکا به دست طالبان سقوط کرد. علاوه بر کندز، فراه و غزنی دو ولایت دیگری اند که طالبان توانستند با حملات تهاجمی خویش تقریباً تمام اداره‌های دولتی آن را تا چند روز در تسلط خود داشته باشند. گروه داعش در این مدت ظهرور کرد و در سه سال گذشته به گونهٔ چشم‌گیری رشد کرد و دامنه نفوذش

گسترش یافت. و همواره مسؤولیت انفجارات مرگبار را در مناطق مختلف کشور به عهده می‌گیرد، تلفات ملکی نیز نظر به هر زمان دیگر افزایش یافت و بربنیاد آمار اخیر سازمان ملل متعدد در چهار سال گذشته حکومت وحدت ملی، حدود ۴۰ هزار فرد ملکی در جنگ افغانستان کشته و زخمی شده اند و فراتر از این همه، نظر به گزارش نهادهای مختلف بین المللی، نزدیک به نیمی از خاک افغانستان تحت کنترل مخالفین مسلح دولت می‌باشد.

وضعیت سیاسی: با روی کار آمدن حکومت وحدت ملی و امضای پیمان امنیتی با امریکا، همانند وضعیت امنیتی کشور، در طول چهار سال گذشته وضعیت سیاسی افغانستان نیز ثبات چندانی نداشته است. در اوایل حکومت وحدت ملی اختلافات میان سران حکومت، در پی آن مخالفت قوئه مقننه با اجرائیه، قرار گرفتن برخی مقامهای بلندرتبه حکومت در برابر حکومت و تشکیل ائتلافهایی توسط مقامهای برحال حکومتی در برابر حکومت، ثبات سیاسی کشور را در وضعیتی قرار داده بود که با گذشت چهار سال تا کنون حکومت نتوانسته که کابینه خود را بگونه کامل از حالت سرپرستی بیرون کند.

وضعیت اقتصادی: پیمان امنیتی نه تنها که وضعیت امنیتی و سیاسی کشور را بهبود نبخشد، در وضعیت اقتصادی افغانستان نیز تغییر چشم‌گیری نداشت. با آن که در چهار سال گذشته شماری از پروژه‌های زیربنایی تکمیل و یا هم افتتاح گردید و عواید حکومت نیز نسبت به سال‌های گذشته افزایش یافت (که وضع مالیه بر کریدیت مصرفی شبکه‌های مخابراتی یکی از عوامل آن بود). ولی در کل وضعیت اقتصادی کشور نسبت به یک‌ونیم دهه گذشته روبه خرابی بوده است. ارزش افغانی به پایین‌ترین حد خود رسیده است (چنانچه در سال ۱۵۲۰ ارزش پول افغانی در مقابل یک دالر ۵۷,۷۶ افغانی بود، اما در حال حاضر ارزش پول افغانی در مقابل یک دالر به ۳۰,۷۵ افغانی رسیده است)، میزان بیکاری به اوج خود رسیده، کشور با فرار سرمایه‌ها روبه‌رو است و رشد اقتصادی کشور نیز روبه کاهش گراییده است. در کل حدود ۴۰ درصد مردم افغانستان زیر خط فقر زنده‌گی می‌کنند و نظر به احصائیه بانک جهانی نزدیک به ۲ میلیون افغان واجد شرایط کار، بیکار هستند.

نیاز به بازنگری پیمان امنیتی با امریکا

در حال حاضر با در نظر داشت وضعیت امنیتی، سیاسی و اقتصادی افغانستان، دیده می شود که بعد از امضای پیمان امنیتی افغانستان با امریکا نظر به چهار سال گذشته اوضاع کشور بدتر شده است.

پیمان امنیتی افغانستان - امریکا که از همان اوایل در هاله ای از ابهام قرار داشت، عده ای نه اندک از افراد و نهادها با امضای آن مخالفت خویش را نشان داده بودند، اما بدون این که بحث عمیق روی آن صورت گیرد و پیامدهای ناگوار آینده آن برای افغانستان در نظر گرفته شود، از سوی حکومت وحدت ملی به زودترین فرصت امضا گردید. و از سوی پارلمانی که امروز خواستار بازنگری آن است، بدون اینکه در مورد آن بحثی صورت گرفته باشد به رأی گیری گذاشته شد و با ۵ رأی مخالف و سه رأی ممتنع، تائید شد.

در کل با آنکه سر و صداها و تقاضای بازنگری پیمان امنیتی با امریکا بعد از مدت طولانی بلند شده است و تحلیل هایی نیز وجود دارد که افرادی که خواهان بازنگری پیمان امنیتی افغانستان با امریکا شده اند، یا با خاطر رسیدن به اهداف سیاسی شان حکومت را تحت فشار قرار می دهند و یا هم به خواست و اشاره برخی کشورهای منطقه که مخالف حضور امریکا در افغانستان اند، می خواهند سر و صدای خویش را پیرامون بازنگری پیمان امنیتی با امریکا بلند کنند؛ اما باز هم برای اینکه وضعیت افغانستان، بیشتر از این به وحامت نگراید، و افغانستان به سرنوشت سوریه مبتلا نگردد، نیاز مبرم جامعه افغانی است تا هر آنچه به ثبات و استقرار کشور می انجامد را بازنگری نماید و به جای ادامه جنگ و تباہی به گفتگوهای صلح روی آورد و این داستان غمانگیز چندین دهه افغانستان را از طریق گفتگو خاتمه بخشد.

پایان

ارتباط با ما:

ایمیل: csrskabul@gmail.com - info@csrskabul.com

وب سایت: www.csrskabul.net -- www.csrskabul.com

شماره تماس دفتر: (+93) 202564049 - (+93) 784089590

zi.shirani@gmail.com

(+93) 764747548

محقق و مسؤول تحلیل هفته: ضیاءالاسلام شیرانی

ahmadshahr786@gmail.com

(+93) 784249421

محقق و مسؤول نشر تحلیل هفته: احمدشاه راشد